

(nyerges)

ISMÉTLÉS

közkívánatra

PÁRATLAN OLDAL - LIV. évfolyam 11. szám, 2010. március 19.

A hazai politikai élet újból műsorára tűzi repertoárjának egy legutóbb hetvenegy éve játszott sikerdarabját. Szemelvények az 1939-es visszhangból:

„A megmaradt vékony baloldali réteg és halkszavú sajtója épp úgy, mint a megduzzadt jobboldal, egyöntetűen a radikalizmus mumusával próbálja ijesztgetni a politikai analfabétákat és vigasztalni önmagát, hogy semmi baj sincs. (...) Nagyon is szükség van arra, hogy jobboldali ellenzék legyen a parlamentben. És nagyon jó, ha ez az ellenzék minél nagyobb. Ilyen ellenzék természetesen nem fogja akadályozni a jobboldali gondolatok érvényesülését, ellenkezőleg, segíteni fog minden olyan törvény megalkotásában, amelyben a nép szociális helyzetét könnyítő, faji megerősödésére vezető gondolatok öltenek testet.” (*Magyar Szó*, 1939., jún. 4.)

„Igen, mondják, a jobboldali többség mögött ott kél már, ott nyugtalankodik az ugyancsak jobboldali ellenzék, mint saját árnyéka, mint lovas mögött a sötét gond, egy nyíltan meghirdetett forradalmi átalakulás programjával, ennek minden veszélyével és kockázatával. A jobboldali többségnek szembe kell néznie azokkal a szellemekkel, amelyeket maga szabadított ki a bűvös palackból s amelyek szabadjára engedve nem ismernek többé se megállást, se kíméletet. Velük szemben nincs más fegyver: vagy a bátor reformpolitika, amely parlamentáris eszközökkel tudja féken tartani őket, vagy egy ellendiktatúra, amely egy pártra támaszkodva, egy erőskezü kormány vezetésével oldja meg a nagy kérdéseket...” (*Új Magyarország*, Milotay István, 1939. jún. 4.)